

V následujícím úryvku ze své „Alternativy pro svět“ vyzývá sir Mosley Brity, aby uznali právo Německa na impérium a tvrdí, že jedině souhlas s Hitlerovou vizí Východu může zajistit mír v Evropě, zabránit expanzi Sovětského svazu na západ a vytvořit pevnou základnu pro fašistickou Evropu.

Autor: Sir Oswald Mosley

Nad příčinami současného rozdělení Evropy a možnou cestou k obnovení mocenské rovnováhy mohou panovat neshody, málokdo by však seriózně mohl pochybovat o tom, že se dnes Evropa znovu ocitla v situaci a uvnitř systému, jež nevyhnutelně směřuje k válce. Tento článek se snaží nalézt řešení tohoto staronového problému a za tím účelem se vrací k základnímu konceptu evropského svazu, jenž rozeznával srdce válečné generace v roce 1918 a jenž byl následně obratem zadušen zvráceností Společnosti národů, zneužitě k opaku účelu, za nímž byla zřízena. Tento rozbor tak musí začít pohledem na činitele, jež jednotlivé národy rozdělují, zejména pak ty, jež znemožňují navázání mírumilovných a přátelských vztahů mezi Velkou Británií a ostatními velmocemi.

Když jsme si takto stanovili cíl možného přátelství mezi Velkou Británií a ostatními státy, přesuňme se k obecné ideji evropského svazu, vystavěného na pevných základech spravedlnosti a hospodářské reality. Naše myšlení se pochopitelně bude ubírat po stopách minulé katastrofy a v každém bodě se pokusíme názorně ukázat, jak se v budoucím systému vyvarovat minulých selhání. Při pokusu o vytvoření systému evropského svazu tak musíme přirozeně začít u Německa.

Jediná politická cesta, která logicky vede k dalšímu výbuchu na západním pomezí Německa, je upřít mu právo expanzi - ne jen na Východě, ale také v podobě jeho omezených, přesto

však nezbytných a přirozených koloniálních ambic. Sotva bychom ale našli politiku, která by tento výbuch garantovala lépe, než simultánní finančně-demokratické upírání německých koloniálních ambic a jeho obkličování na východních hranicích mocným demokraticko-sovětským spojenectvím.

Nenavrhuji však nějaké porcování Ruska – nejen proto, že prvním zájmem Evropy i Británie by mělo být zachování míru – ale také proto, že ekonomické i politické řešení evropských problémů je možné i podle výše načrtnutých obrysů bez nutnosti jakékoliv agresivní akce proti Rusku. Ne, podle mě bychom Rusku měli říci, ať se stará o sebe a nechá Evropu a západní civilizaci, aby si své věci uspořádaly samy. Nechceme válku a sváry s žádným národem, Rusku však vzkazujeme: „Ruce pryč od Evropy a zpátky na Východ, kam patříte!“

Přestože si totiž fašistická Evropa přeje jedině mír, reálně lze kolektivní bezpečnosti dosáhnout jen novým duchem jednoty tváří tvář společnému nepříteli Evropy a Britského impéria, jímž jsou neutuchající intriky sovětské moci, která se vyjednáváním a pěknými prohlášeními snaží získat více času na likvidaci západní civilizace prostou aplikací staré zásady „rozděl a panuj“, když nejprve vyspělé evropské národy rozeštvete proti sobě, a ty se pak jeden druhému vrhnou po krku v půtkách, jež postrádají hmotnou či duchovní smysl.

Zpuchřelý finančně demokratický systém se po celém světě hroutí a postižené zmatené národy se poohlížejí po alternativě, jež by jim nabídla naději na mír a bezpečí. Touto alternativou je moderní Hnutí, jež se s důstojnou vážností tyčí nad chaosem současné politiky jako žulové skalisko, na němž bude lidstvo nejen moci začít znovu stavět, a které ztělesňuje ty nejvyšší ideály národního i světového občanství, jaké se dosud probudily v lidských srdcích. Realismus tohoto nového kréda spočívá na základech ekonomického vyrovnání a spravedlnosti pro jednotlivé národy, bez nichž je všechno ostatní marné. Je zjevné, že evropské vedení musí disponovat značnou mocí a že blok čtyř fašistických mocností v Evropě materiálně dokáže zajistit mír nejen v Evropě, ale také ve světě, jakmile dojde ke sjednocení politiky v oblasti všech cílů, u nichž je syntéza možná. Materialismus sám však nestačí a z výchozí skutečnosti společenství zájmů buduje fašistický a národně socialistický univerzalismus majestátní konstrukci nové světové ideje, jež si lidskou mysl i ducha podmaňuje ohnivou silou nového náboženství. Starý svět se na tom podílet nebude: mír ve světě s sebou tedy nese též nutnost demontáže starého uspořádání – a Británie se pro svou materiální sílu a potenciál k morálnímu vedoucímu postavení stane ústředním bojištěm starého a nového světa, na němž bude rozhodnut osud bělošské civilizace. Osud nám tedy uložil značnou zodpovědnost – nebojujeme jen o spásu milované země, ale také za mír pro celé lidstvo.

Z „Alternativy pro svět“ Fascist Quarterly, Vol. 2, No. 4, 1936, pp. 377-395

Úryvek z Mosleyeho díla původně vyšel na webu Ur-fascism v listopadu 2015.